

Въ то время Илі сѣдѣлъ е на врата та на скинїа та, свѣскъмъ печаленъ за Кувота на Завѣта. Онъ тога е былъ почти на 98 години. Вѣстникъ дѣйде въ градъ, и приповѣда всичко то, що то са слѣчило. Всичкій градъ са потряси стъ голѣмъ жалостенъ плачь. Илі като чѣ плача, попыта, какво э? Дѣйде той вѣстникъ и предъ него, и рече мѣ така: Исраїлъ е истрѣвенъ твои тѣ сынове сѣ мъртви, Кувота е въ непрїателски тѣ рѣцѣ. Или той часъ падна отъ стола назадъ преви гарво си — и оумрѣ.

Фїлістїмляни тѣ задержажъ Кувота на Завѣта седмь мѣсаци, на послѣдокъ го вратижъ своеволно на Исраїлтани тѣ, защо то въ время, въ което задержавали Кувота, постигало ги страшно злополѣчїе и невола. —

§. 84. Самуилова жертва и повѣда.

Исраїль падна свѣскъмъ подъ Фїлістїмскъ власть, на които никой веки не е смѣлъ да са противи. Страхъ и оужасъ овлада Исраїлтани тѣ, и не можахъ да постигнатъ, защо имъ проводилъ Богъ такво голѣмо злополѣчїе. Крайно страхопочитанїе имали на Кувота, Онъ имъ е былъ сватына та; имали сѣ го помеждѣ си. Но и то нищо не имъ помогло, зашто страхопочитанїе то имъ не е было чисто и сердечно. Они воистинжъ ковчега, съ които сѣ сохранавали Божїй тѣ заповѣды, съ злато оковали; обаче не сѣ испъзнавали точно тѣхъ заповѣди, и за то сѣ были злополѣчни.

На то притѣсенїе Самуилъ имъ стана извзвитель. Онъ свѣра народа, които вѣше са распрѣзналъ свѣскъмъ и са придалъ на малодѣшїе; и мѣ показа средство за спасенїе то. Ако са обратите, рече имъ, съ всичко сърдце камъ Бога, и вслѣчески са покорите на Божїй тѣ заповѣды; тога ще ви извави Богъ отъ Фїлістїмски тѣ рѣцѣ.

Народа отъ голѣмъ тѣ си жалость вратиса на покланїе, и всички тѣ денъ не вѣдѣса нищо. Съгрѣшили смы на Бога, выкнаха всички тѣ едногласно! — Самуилъ закла едно а-